

ved den Bestemmelse, at Enhver, der vil være Befalingsmand, tillige skal have staaet i de Meniges Række, vil derved lide overordentligt Afbræk, naar man saaledes maatte antage, at endogsaa maatte de Allerfleste af dem, der gif Officæersøveien, kunde som Dreng paa 16 Aar løbe med i Marken, uden at have vidst, hvad det er at have baaet en Menigs Trøje. Derfor siger jeg, at naaglet der er noget Uklart i Motiverne med Hensyn til Ordet „Fribillig“, i § 4, takker jeg den ærede Minister for, at han har hændet det i Lovudkastet. Der er i § 19, sidste Stykke, nævnt, at Underlæger og Underdyrlæger udtages af den hele Udskrivningsmasse uden Hensyn til, om de ere tjenlige til det Ene eller det Andet. Det er vistnok Mening, at det Samme skulde være Tilfældet ogsaa med de Søværnepligtige, og saafremt man ved Søværnets Ordning sætter Tallet paa dem, der skulde udskrives dertil, ikke for knapt, troer jeg, at man uden Betænkelighed kunde gaae ind derpaa ogsaa for Søværnet, der hidtil ogsaa har haft Militairarbeidere, saa at altsaa Militairarbeidere gaae ind under det Tal, der ellers skal udskrives til Søværnet. § 23, sidste Stykke, forekommer mig noget sartlig; efter denne Paragraph kunde Fordelingen af det Mandstab, som skal tildeles Søværnet eller de særlige Corps'er, falde meget ulige paa Udskrivningsdistricterne, og Ministeriet har endogsaa i Motiverne erkjendt, at foruden de c. 400 Mand, som man antager, at man faaer ud fra alle Brigadetreksene til Søværnet, skulde alt det øvrige Mandstab, som man skulde bruge til Søværnet, udskrives fra Sjælland, Volland og Falster. Jeg troer ikke, at man ved den sælles Udskrivning af Mandstabet til de særlige Corps'er kan udøve nogen Indflydelse paa at faae Tallet paa Fodfolkene lige i alle Kredjene. Vi bør ved Udtagelsen f. Ex. til Søværnet see at drage Mænd fra forskjellige Egne i Landet, navnlig fra Kyststrækninger, dertil for mulig at give de Vedkommende lidt mere Lykt til Søen, end de have, og jeg troer ogsaa, at den sjørre Byrde, der er forbunden med at tjene i de særlige Corps'er, bør fordeles lidt mere ligeligt over hele Landet, end det efter Slutningen af denne Bestemmelse er Tilfældet. § 23 troer jeg forøvrigt ogsaa ikke skjæner omhyggeligt nok mellem, at Sessjonen

skal behandle og Justitsministeren udskrive. Det hedder, at Sessjonen udskriver og Justitsministeren fordeler, men jeg troer, at det er rigtigt, at Sessjonen behandler, men Justitsministeren udskriver og fordeler. Fordelingen skal foregaae fra Justitsministerens Side; han bestemmer Udfaldet. Jeg ønsker der meget i de Børnepligtiges Interesse, at der tilspies en bestemt Frist, inden hvilken denne Ministeriets Fordeling skal være kommen til almindelig Kundskab, Det er sagt i Hærloven, at de, der ere tildeelte særlige Corps'er, kunne bytte Baaben; men naar f. Ex. Rytteriet skal indfaldes den 16de Januar efter Hærloven, og Vedkommende først faae Fordelingen, nemlig hvor høit Nummerne gaae op, hvem der skal til Rytteriet, og hvem der skal tilbage til Fodfolket, at vide den 15de Januar, kunne de ikke benytte denne Bestemmelse om Uytning. Der maa derfor, ligesom Tilfældet er med de Søfarende, sættes en vis Frist, inden hvilken Udfaldet af Fordelingen skal være bekjendt for alle Vedkommende. Saa have vi en særlig Afdeling, og jeg er i denne Henseende enig med den foregaaende Taler i, at det er meget heldigt, at vi have det i en særlig Afdeling, nemlig §§ 29—37. Jeg har endeel at udsætte paa denne Afdeling. Jeg beklager, at den høitagtede Minister ikke har kunnet finde mere heldige Regler for Indfaldelsen af det befarnede Mandstab end dem, her ere foreslaaede; thi Ulemperne ved det nu Bestaaende beholdes ikke blot, men i flere Tilfælde forværres de, forværres meget for de Vedkommende. Der er kun en enkelt Paragraph eller tildeels to Paragrapher, der ere Forandringer til det Bedre; men med Hensyn til Indfaldelsen forværres det. Jeg skal ophylse det. Man sammenligne det Bestaaende med § 33 i Udkastet. Nu skal Ministeriet inden 1ste Februar bekjendtgjøre, hvilket Mandstab man formeentlig har Brug for, inden 15de Februar skulle faae de Vedkommende aflevere deres Søfartsbøger, og inden Udgangen af Februar skulle de vide, om de tages eller ikke; det er altsaa korte Frister. Vedkommende have efter Udgangen af Februar, forsaavidt de ikke skulle med, Frihed til at tage Hyre. Her hedder det derimod, at Justitsministeren først skal komme med Bekjendtgjørelsen